

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 32 เมื่อคุณแม่พาสองสาวไปชมงานเทศกาลนวัตศิลป์นานาชาติ 2556 ที่ไบเทค บางนา

โพสต์เมื่อ พ.ศ. 06, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

เมื่อได้ยื่นชื่องานเทศกาลนวัตศิลป์นานาชาติ ตอนแรกยังไม่ค่อยเข้าใจว่ามันเกี่ยวกับอะไร

ได้ดูจากการประชาสัมพันธ์ทางสื่อที่วิฑูรย์ฯ ปล่อยรู้สึกสนใจขึ้นมาทันทีเลยเพราะว่าเป็นหัตถศิลป์ที่นานาชาตินำมาจัดแสดง. หลักๆแล้วก็ต้องการเปิดโอกาสเป็นช่องทางให้งานด้านศิลปะขยายออกไปสู่ตลาดต่างประเทศ. ซึ่งฟังยังงั้นๆก็ยังไม่ออกว่า ดิฉันจะพาลูกๆไปชมงานเทศกาลนี้ด้วยเหตุผลอะไร.

เลยต้องเกริ่นนิดหนึ่งว่า. สองสาวเอมิจังกับนัตซึนั้นเป็นคนชอบงานศิลปะด้านต่างๆ แต่ไม่ได้เก่งนะแค่แบบว่าชอบดูชอบทำ. หมายถึง ชอบวาดรูประบายสี ชอบทำงานประดิษฐ์ ชอบงานปั้นต่างๆ ชอบดูสิ่งประดิษฐ์ที่แปลกๆใหม่ๆ. ชอบของสวยๆงามๆ. และงานนี้ก็ป็นงานที่เกี่ยวกับศิลปะการประดิษฐ์ในหลายๆรูปแบบ.

ตัวดิฉันเองก็คงจะไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายที่ตรงนักสำหรับ. นักการตลาดหรือนักขายที่จะมานำเสนอแนวคิดศิลป์ใหม่ๆ.

แต่ดิฉันมองว่ามันคือประโยชน์ของการต่อยอดทางความคิดและจินตนาการสำหรับเด็กๆ. อย่างเช่น.งานทอผ้าชนิดต่างๆ งานผ้าไหมที่ในงานนำมาจัดแสดงให้ดู ทำให้ลูกเห็นของจริงของการได้มาซึ่งผ้าทออันสวยงามและมีเรื่องราวลวดลายที่แตกต่างกันไป. งานจักสานที่ต้องใช้ความละเอียดละอในการสร้างชิ้นงาน.

หรือแม้แต่งานเครื่องเงินเครื่องทองของประดับที่ต้องใช้ฝีมือที่ละเอียดอ่อน(ซึ่งนัตซึชอบมากพวกของประดับเนี่ย).

ในงานมีการจัดแสดงในส่วนของการนำวัสดุธรรมชาติ มาจัดแสดงเป็นชิ้นงานที่สวยงามอย่างโคมโไฟใหญ่ที่ทำจาก ไม้ โครงลวด ลูกบิด. กระดาษลูกฟูก เศษผ้า ซึ่งหลายๆชิ้นเป็นงานที่โอเคทีเดียวและนำเสนอความคิดสร้างสรรค์.

ชิ้นที่เอมิชอบเป็นงานหนึ่งโดยการนำเอาแผ่นหลังที่เจาะรูเป็นลวดลายสัตว์ต่างๆและใช้ติดผนังคู่กับหลอดไฟ ซึ่งทำได้สวยงามมาก.

เอมิจยังเินมองแล้วมองอีกอยู่นานเลยว่าทำยังไง. (มันไม่ถนัดลูก ใช้ฝีมือและอุปกรณ์อีกด้วย). ตอนแรกก็คุณพ่อจะขับรถมาส่งที่ไบเทค. ก็ยังสงสัยว่า

ดิฉันจะพาลูกๆมาทำอะไรกันที่เนี่ย มันจะเกี่ยวกับเด็กๆได้ยังไง เลยกบอกว่า

นี่แหละโอกาสทองของการได้เห็นของจริงว่าศิลปะที่สวยงามมันเป็นอย่างไรและจะได้มีโอกาสลองร่วมทำเวิร์คช็อปกับแต่ละบูธที่มาแสดงในงานด้วยซึ่งมีหลากหลายงานประดิษฐ์ให้ลองทำได้ฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่ายอีกด้วย

เมื่อสองสาวเริ่มคันไม้คันมืออยากลงมือประดิษฐ์ชิ้นงานของตัวเองแล้ว คุณแม่เลยลงมือลงทะเบียนทำกิจกรรมต่อกันไปเลย แต่ก็ทำได้ไม่ครบทุกอย่างที่มี. แต่อย่างน้อยก็ได้ทำ ศิลปะการถักเชือกจีน (เอมิจับนัตซึถักพวกกุญแจรูปแมลงปอ ส่วนคุณแม่ถักสร้อยข้อมือร้อยมุก).

ทำฟรุ๊ตชิคศิลปะผูกผ้าลดโลกร้อนเป็นของมหาวิทยาลัยฯเซตมาออกบูธสอนทำ(งานนี้ได้หัดผูกผ้าแบบญี่ปุ่น ทำเป็นหมวก. สอนทอกล่องด้วยผ้า หลังทำเสร็จมีแจกผ้าผืนสวยๆลายแบบญี่ปุ่นกับคู่มือหัดผูกเอาไปฝึกผูกกันต่อที่บ้านอีก พร้อมบอกเล่าที่มาที่ไปของคำว่า ฟรุ๊ตชิค.

ว่ามาจากวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่นที่ห้องห่อของห่อผ้าไปอาบน้ำที่ห้องน้ำสาธารณะ ฟรุ๊ตคือบ่อที่อาบน้ำ ชิคคือการห่อ

เลยรวมเป็นการห่อผ้าใส่ของเวลาจะเดินทางไปไหนหรือห่อของเพื่อมอบเป็นของขวัญ)

ทำพวงโมโหร (อ่านว่า พวง-มะ-โ-โคต) เป็นศิลปะการตัดกระดาษให้มีรูปทรงออกมาเป็นพวงระย้ายาวๆ แล้วผูกเชือกมีด้ามแขวนไว้ให้สวยงาม อาจารย์ที่สอนทำบอกว่า คำว่าโมโหรนั้นมาจากคำว่า. โรโหราน นั่นเอง (งานนี้สองสาวนั่งตัดกระดาษกันเพลินเลย)

ทำของเล่นโบราณ เอ. ..เรียกว่า. ดีดตี. หรือเปลาंना.

อันที่เป็นดินเหนียวตัดเป็นทรงกระบอกเปิดหัวท้ายแล้วปิดด้วยกระดาษด้านหนึ่งแล้วเจาะรูร้อยเชือกป่าน พันกับไม้อีกอันที่ทากันสนไว้.

เวลาเหวี่ยงจะเกิดเสียงเหมือนจิ้งหรีด(เสียงจากเชือกเสียดสีกับยางไม้). ชิ้นนี้ทำไม่ยากแป๊บเดียวก็เสร็จ

ทำกระเป๋ากะดาษลดโลกร้อน. มีวัสดุอุปกรณ์ในการทำหลายชิ้นซึ่งไม่ยากจนเกินไป.

แต่ใช้เวลาทำนานเพราะต้องประกอบและประดิษฐ์ตกแต่งมีรายละเอียดการทำชิ้นนี้ต้องเอากลับมาทำต่ออีกที่บ้าน(ซึ่งของที่ใช้ทำก็ฟรีอีกแล้วอะ).

แถมมีสัมภาษณ์คุณแม่ออกทีวีที่ตั่งกระจายไว้ตามจุดต่างๆในไบเทคด้วย เชนอะ

ทำศิลปะการพันขวดคือการนำเอาเศษผ้า. เชือก ลูกบิด มาประดิษฐ์ตกแต่งตามไอเดียของแต่ละคนว่าจะพันเชือกรอบขวดออกมาเป็นลวดลาย สีสันอย่างไรอันนี้ขึ้นงานตามใจฉันเลยละ

ที่พลาดไปไม่ได้ทำคือ ผ้ามัดย้อมกับเดโคพาจ. แต่เมื่อวานไปทำงานสมาชิกสัมพันธ์ของอพวช(4 พ.ค.56)ได้ทำเดโคพาจแล้ว เลยไม่เป็นไร.
งานหน้าถ้ามีอีกรับรองว่าไม่พลาดแน่ๆค่ะ. สรุปรว่าตะลุยร่วมกิจกรรมไปเกือบทุกโต๊ะเลย. ได้ประสบการณ์กลับมาเพียบ. งานนี้จัดเป็นวันสุดท้ายพอดี(2-5พ.ค.).
ถ้าไม่มาก็เสียดายแย่เพราะสนุกทุกๆกิจกรรมเลย. ไปตั้งแต่11โมงเช้า ออกจากงานตอน หกครึ่ง. ใช้เวลาคุ้มจริงๆเลย.
ใครที่ได้ไปร่วมงานมาบ้างอย่าลืมมาเล่าให้ฟังกันบ้างนะคะ
สำหรับเด็กๆนอกจากจะให้ความรู้ทางศาสตร์แล้วก็ต้องเติมความรู้และทักษะทางศิลป์ด้วยก็จะช่วยสร้างสมดุลในตัวเด็กๆด้วยนะคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)